Nadal - Segon diumenge

Per Administrador el dg., 03/01/2016 - 09:00

Sir 24,1-2.8-12
Ef 1,3-6.15-18
Jn 1,1-18

“Déu ningú no l’ha vist mai”
Així és, i així ha de ser! Si algú ens digués que ha vist Déu, tal com és, l’hauríem de tenir per mentider, per un fantasiós o per un idòlatra. Déu, precisament perquè ho és, s’ha d’escapar dels nostres sentits i de la nostra ment.

Déu se’l pot només esbrinar a partir de la seva obra, a través de la grandiositat i de la bellesa de la natura. Déu se’l pot escatir a partir de la complexitat dels fenòmens científics, Déu se’l pot intuir a través de la bondat de les persones, etc..Però Déu roman invisible, immensurable, inabastable, si no, ja no seria Déu.

Però Déu s’ha fet proper.

Déu no ha volgut que els humans el sentíssim com desconegut o llunyà. Qui estima viu el neguit d’apropar-se a l’estimat. Per això mateix, va voler apropar-se als humans de la manera més adequada, perquè el poguessin sentir proper i company. I per aquest motiu, el qui és l’expressió de Déu (Joan l’ anomena la Paraula de Déu, el qui és la imatge perfecta de Déu (tan perfecta que és igual a Déu) es va fer home (es va fer carn de la nostra carn) i company d’acampada nostre (planta la seva tenda, el seu tabernacle entre nosaltres).

Déu es va fer proper, fent-se igual, amb la mateixa carn i amb els mateixos ossos, amb els mateixos sentiments, desigs i temptacions, però sense caure en el pecat (com diu la carta als hebreus), donant-nos entendre a nosaltres que, si volem tenir la idea de Déu més aproximada, hem de veure, contemplar i conèixer la seva persona.

Desig de conèixer-lo

El desig de conèixer Déu, d’una manera o altra, ha estat una constant a tots els homes i dones de bona voluntat. Va ser la petició que Moisès va fer: “Deixa’m contemplar la teva glòria!” (Ex 3,18). Però la resposta, que va obtenir, va ser que el qui veiés la cara de Déu no podria seguir vivint (4,20). És la mateixa petició que l’apòstol Felip va fer a Jesús: “Senyor, mostra’ns el Pare i no ens cal res més!” (Jn 14,8). I definitivament Jesús li va respondre: “Felip, qui m’ha vist a mi, ha vist el Pare”(14,9).

Amb la humilitat del que se sent limitat i amb la senzillesa del que vol rebre, demanem, com sant Pau ens hi ha exhortat a fer-ho, els dons espirituals perquè coneguem de veritat qui és Déu fins allà on té capacitat la nostra condició humana.

L’amor coneix Déu

Demanem, doncs, la sensibilitat i obertura de ment i de cor humans per conèixer Jesús, perquè Ell és la més encertada Paraula, la més clara Imatge, la Llum més resplendent de Déu. I acollim-lo, aprofundim en l’amor, que mostra en el seu naixement com a home, perquè per sobre de tot ens contagiï del seu amor i, a través d’ ell, arribem al màxim coneixement al que podem arribar. Com ens dirà sant Joan:”Qui estima, coneix Déu!..perquè Déu és amor.” (Jn 4, 7-8)

Acabem d’encetar un any nou. La societat civil cada any el destina a alguna causa. La comunitat cristiana, l'Església, sempre l’ha de destinar a tenir la mateixa causa: “Coneguem Jesús! Coneguem Déu! Estimem-lo!” I el papa Francesc aquesta any ens convida a viure l'amor misericordiós."Misericòrdia" és el nom del Déu de Jesús.

ETIQUETES
AMOR CONEIXEMENT MISERICÒRDIA